

Forhøjelse af 2,014 Kr. Man kan naturligvis ikke sige, at dette Beløb altid vil blive ens, idet der jo ikke altid er samme Antal af Mænd, der skulle have det, men saadant noget maa det dog antages at blive, og der- efter ville vi altsaa efter Lovforslaget i alt faa en aarlig forøget Udgift af godt 34,000 Kr. Vi have fra Udvalgsflertallets Side ment, at der, under særligt Hensyn til disse Bestillingsmænds smaa Lønninger, var god Grund til at give dem disse Tillæg, her er Tale om. Hvad Tillæget til Munderings- godtgørelsen angaar, er det sikkert ikke større end fornødent til deres Behov — de have sikkert høft for lidt ridligere — og med Hensyn til det andet Forslag drejer det sig jo der stadig om Mænd, der gennem et længere eller kortere Aaremaal have udbvist en Tjeneste af en saadan Værdi, at den fortjener et slikt offentligt Hæderstegn, og for saa vidt den fortjener det, mene vi ogsaa, at den tillige fortjener det lille Pengetillæg, da de jo ikke kunne leve af Lønne Ord eller af de Dekorationer, de faa for 25 Mars god Tjeneste. Deres Lønninger ere saa smaa, at alle disse smaa Tillæg virkelig ere af Værdi for dem. Jeg skal dermed indstille til Tinget at vedtage Flertallets Endringsforslag og tror, at det derved kun gør en simpel og naturlig Retfærdighedsbehandling over for disse smaa Bestillingsmænd.

Mølgaard-Nielsen: Ja, som Betænkningen udbiiser, er der et Mindretal, som ikke har kunnet slutte sig til eller fundet sig besvøjet til at gaa ind paa disse Endringer, som her ere stillede, og vi have samtidig forbeholdt os her i Tinget nærmere at begrunde hvorfor. Vi have udtalt i Udvalget, at først og fremmest gif vi ud fra, at vi ikke vilde forandre den Holdning, som vi hidtil havde fulgt over for disse militære Lovforslag. Der er rigtignok bleven udtalt af den ærede Ordfører, at det er uheldigt og smaat stillede Folk, som dette Lovforslag gælder. Det kan heller ikke nægtes, det er det jo rigtignok; men paa den anden Side er der dog visse Fordele, som de høste, der ikke er kommet frem gennem det, som her er bleven udtalt, idet de f. Eks. have billig Huslejlighed, ja til Dels fri Huslejlighed. Der tilbydes f. Eks. Haandværkere og disse Folk, menige, enkelt Hus for 60 Kr. aarligt, hvad man maa sige er forholdsvis billigt her i Kjøbenhavn. Saa have de ogsaa fri Læge og fri Medicin; de kunne som syge indlægges paa et militært Sygehus og lide da kun et Afdrag af 33 Ore dagligt. Enhver ved ogsaa, at de have Adgang til Pen-

sion. De have altsaa dog visse Fortrin frem for mange andre, naar man taler om, at det er trykkelige Tider. Det er imidlertid som sagt den politiske Side af Sagen, der har gjort, at vi ikke kunne gaa med, og vi beholde os dertil, hvad der før er gaaet for sig i denne Sag. Den er jo ikke helt ny, idet den har været 6 Gange til Behandling i Tinget. Første Gang var i Aaret 1888, og det blev da af det forhenværende Medlem, Grev Holstein Ledreborg, anbefalet til at gaa i Udvalg, til det samme Udvalg, som behandlede de andre militære Lovforslag, og der blev det liggende ubehandlet som de andre dertil overgaaede Lovforslag. Dette gentog sig næste Efteraar. Det blev anbefalet til Udvalget af det ærede Medlem for Møen (Højsen). Det var i 1889. I 1890 kom det frem to Gange, først i Efteraaret før Opøsningen og igen i Samlingen efter Opøsningen. Det var første Gang, at der blev talt et Ord om denne Sag her i Saalen, idet det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) mindede om, at man burde dog alligevel tænke lidt paa, om det ikke var værd at tage under Overvejelse, hvor vidt dette Lovforslag burde behandles, da det væsentlig gjaldt Smaafolks Interesser. Videre Dittale fandt imidlertid ikke Sted. Derimod forrige Aar 1891 fandt der, som ærede Medlemmer vistnok ville erindre, en ret interessant og livlig Diskussion Sted angaaende dette Forslag. Man vil erindre, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier) kom med en Forespørgsel til Ministeren, om hvad denne mente med en Udtalelse, som han for en Tid siden var kommen med, og som tydede paa, at der var visse Folk, som ikke kunde blive regneede med, og angaaende hvem han vilde gøre en Undtagelse, og han spurgte, om det skulde være Folk af socialistisk Retning. Det ærede Medlem blev støttet i sin Forespørgsel af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Hørdum), der ligeledes vilde have at vide, om Ministeren stigede særlig til Socialisterne, og der udsandt sig saa en lille, livlig Debat, hvorunder et Medlem udtalte, at han endogsaa vilde misbillige, dersom Ministeren vilde give disse Folk lige Ret med andre. Den højtærede Ministers sidste Ord i denne Sag var da lidet tiltalende, synes jeg, for de Folk, som havde stillet Forespørgselen, thi de lod paa, at disse Folk vilde til syvende og sidst komme til at høje sig for, hvad deres overordnede fandt for godt, thi ellers — det vil det omtrent sige — behøve vi ikke denne Mand mere! Se det var i Samlingen 1890—91. Nu sidste Samling huster enhver, at der ogsaa blev